Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

19 martie 2012*

„Concurență — Înțelegeri — Abuz de poziție dominantă — Respingerea plângerii — Interes legitim — Interes comunitar — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată”

În cauza T-273/09,

Associazione „Giùlemanidallajuve”, cu sediul în Cerignola (Italia), reprezentată de L. Misson, de G. Ernes și de A. Pel, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de A. Bouquet și de V. Di Bucci, în calitate de agenți, asistați de J. Derenne, avocat,

pârâtă,

susținută de

Fédération internationale de football association (FIFA), cu sediul în Zürich (Elveția), reprezentată de A. Barav și de D. Reymond, avocați,

intervenientă,

având ca obiect o cerere de anulare a Deciziei C(2009) 3916 a Comisiei din 12 mai 2009, adoptată în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei și prin care se respinge, pentru lipsa unui interes legitim și a unui interes comunitar, plângerea depusă de reclamantă în legătură cu încălcări ale articolelor 81 CE și 82 CE pretins săvârșite de Federazione italiana giuoco calcio, de Comitato olimpico nazionale italiano, de Union of European Football Associations și de Fédération Internationale de football association, în cadrul sancțiunilor aplicate Juventus Football Club SpA din Torino (Italia) (cazul COMP/39464 – Supporters Juventus Torino/FIGC-CONI-UEFA-FIFA),

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din doamnele I. Pelikánová, președinte, și K. Jürimäe și domnul M. van der Woude (raportor), judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Ordonanță

Istoricul cauzei

1 Associazione „Giùlemanidallajuve” (denumită în continuare „Asociația” sau „reclamanta”) este o asociație cu scop nelucrativ constituită din asociați, acționari minoritari și suporteri simpatizanți ai Juventus Football Club SpA din Torino (Italia) (denumită în continuare „Juventus”).

2 Asociația a fost creată în scopul de a apăra interesele membrilor săi și de a contesta sancțiunile aplicate Juventus în anul 2006 ca urmare a anumitor practici ilicite prin care s-a vizat influențarea desemnării arbitrilor.

3 Aceste sancțiuni au fost impuse Juventus de Comisia de apel federală a Federazione italiana giuoco calcio (Federația Italiană de Fotbal, denumită în continuare „FIGC”), prin decizia din 14 iulie 2006. Sancțiunile au fost ulterior confirmate, în esență, de Curtea federală a FIGC, prin decizia din 25 iulie 2006, și de Camera de conciliere și de arbitraj a Comitato olimpico nazionale italiano (Comitetul Olimpic Național, denumit în continuare „CONI”), prin decizia din 27 octombrie 2006. Sancțiunile au determinat impunerea unei amenzi în sarcina Juventus, revocarea titlului său de campion al Italiei în sezonul 2004/2005, neatribuirea titlului de campion al Italiei pentru sezonul 2005/2006 și retrogradarea pe ultimul loc al clasamentului în seria A a campionatului italian în acest din urmă sezon. Ca urmare a acestei decizii, Juventus a trebuit să joace în seria B în sezonul 2006/2007, cu o penalizare de nouă puncte, și nu a putut participa, la nivel european, la Champions League (Liga Campionilor) în același sezon, deși se calificase pentru această competiție.

4 După ce a sesizat Tribunalul Administrativ Regional din Latium (denumit în continuare „TAR”), Asociația a depus, la 1 iunie 2007, o plângere în fața Comisiei Comunităților Europene în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 [CE] și 82 [CE] (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167). Această plângere urmărea să denunțe pretinse încălcări ale articolelor 81 CE și 82 CE săvârșite de FIGC, de CONI, de Union of European Football Associations (Uniunea Asociațiilor Fotbalului European, denumită în continuare „UEFA”) și de Fédération internationale de football association (denumită în continuare „FIFA”), independent unele de altele și/sau în colectiv, în cadrul sancțiunilor aplicate Juventus. Asociația a arătat, în esență, că atât instituirea organelor FIGC și ale CONI care s-au pronunțat asupra aspectelor disciplinare (Comisia de apel federală a FIGC, Curtea federală a FIGC și Camera de conciliere și de arbitraj a CONI), cât și procedurile derulate de aceste instanțe au fost nelegale. În plus, potrivit Asociației, măsurile disciplinare fuseseră de o gravitate nejustificată și discriminatorii, aducând atingere Juventus și unui mare număr de suporteri, acționari și simpatizanți ai acestui club.

5 La 10 iulie 2007, Comisia a invitat FIGC, CONI, FIFA și UEFA să prezinte observații cu privire la plângere. La 19 februarie 2008, Asociația a pus în întârziere Comisia să se pronunțe asupra plângerii. Comisia a răspuns prin scrisoarea din 14 martie 2008, precizând că serviciile sale erau în curs de a examina plângerea. La 26 iunie 2008, reclamanta a introdus la Tribunal o acțiune în constatarea abținerii de a acționa în temeiul articolului 232 CE. Cauza a fost înregistrată cu numărul T-254/08. La aceeași dată, Comisia a solicitat Asociației informații suplimentare. La 10 iulie 2008, Comisia a solicitat Asociației alte precizări. Asociația a răspuns la aceste două cereri de informații printr-o scrisoare datată 1 august 2008.

6 Prin scrisoarea din 29 august 2008, Comisia a informat reclamanta, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor 81 [CE] și 82 [CE] (JO L 123, p. 18, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 242), că, după o examinare a elementelor de fapt și de drept invocate, aprecia că Asociația nu avea un interes legitim să depună o plângere în sensul articolului 7

alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 și că, în orice caz, nu exista un interes comunitar suficient pentru a declanșa o investigație privind încălcările pretinse. Prin scrisorile din 25 septembrie și din 30 octombrie 2008, reclamanta a răspuns la această scrisoare, menținându-și poziția inițială.

7 La 12 mai 2009, Comisia a adoptat Decizia C(2009) 3916, în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 773/2004, prin care a respins plângerea (denumită în continuare „decizia atacată”). Comisia a invocat cu titlu principal lipsa unui interes legitim al reclamantei și în subsidiar, lipsa unui interes comunitar suficient pentru continuarea investigației.

8 În ceea ce privește lipsa unui interes legitim, Comisia a subliniat mai întâi că Asociația nu reprezenta interesele Juventus și că nu acționa în numele acesteia din urmă. În continuare, Comisia a apreciat că Asociația nu demonstrase o lezare a intereselor economice ale membrilor săi, indiferent că este vorba despre suporteri sau despre acționari minoritari ai Juventus.

9 În ceea ce privește lipsa unui interes comunitar suficient pentru continuarea investigației, invocată în subsidiar, Comisia a considerat că, chiar dacă s-ar presupune că încălcările invocate au putut afecta comerțul intracomunitar, comportamentele care au făcut obiectul plângerii nu afectau în mod semnificativ funcționarea pieței comune. În orice caz, continuarea examinării ar fi impus Comisiei să declanșeze o investigație de o amploare disproporționată în raport cu probabilitatea redusă de a constata o încălcare.

10 Ca urmare a adoptării deciziei atacate, Camera a șasea a Tribunalului a constatat că nu este necesară pronunțarea asupra acțiunii în constatarea abținerii de a acționa introduse de Asociație (Ordonanța Tribunalului din 22 decembrie 2009, Associazione „Giùlemanidallajuve”/Comisia, T-254/08, nepublicată în Repertoriu).

Procedura și concluziile părților

11 Prin cererea introductivă depusă la 10 iulie 2009, Asociația a introdus prezenta acțiune.

12 Printr-un act depus la 23 noiembrie 2009, FIFA (denumită în continuare „intervenienta”) a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor Comisiei. Prin Ordonanța din 18 martie 2010, președintele Camerei a șasea a admis această intervenție.

13 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a patra, căreia i-a fost atribuită, în consecință, prezenta cauză.

14 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— somarea Comisiei să efectueze o investigație pentru a se constata că FIGC, CONI, UEFA și FIFA au încălcat articolele 81 CE și 82 CE, în scopul:

  — de a anula regulamentele prin care se încalcă articolele 81 CE și 82 CE și sancțiunile aplicate Juventus de FIGC, de CONI și de UEFA;

  — de a soma FIGC, CONI, UEFA și FIFA să repare prin echivalent prejudiciul pe care l-a suferit efectiv Asociația ca urmare a atingerii aduse articolelor 81 CE și 82 CE de aceste întreprinderi și asociații de întreprinderi;

  — de a pronunța orice sancțiune utilă.

15 În cadrul replicii, reclamanta solicită de asemenea obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

16 Comisia și intervenienta solicită Tribunalului:

— respingerea cererii introductive;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

17 Potrivit articolului 111 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, atunci când acesta din urmă este în mod vădit necompetent pentru a judeca o acțiune sau atunci când aceasta este în mod vădit inadmisibilă sau în mod vădit nefondată, Tribunalul poate, fără continuarea procedurii, să se pronunțe prin ordonanță motivată.

18 În speță, Tribunalul consideră suficient de relevante înscrisurile din dosar și decide, în temeiul acestui articol, să se pronunțe asupra prezentei acțiuni fără deschiderea procedurii orale.

1. *Cu privire la concluziile reclamantei care vizează adresarea unei somații Comisiei*

19 Prin cel de al doilea capăt de cerere, reclamanta solicită Tribunalului să someze Comisia să procedeze la o investigație pentru a constata încălcarea invocată, în scopul de a anula regulamentele și sancțiunile în cauză, de a soma FIGC, CONI, UEFA și FIFA să repare prejudiciul suferit de Asociație și de a pronunța orice sancțiune utilă.

20 În această privință, Tribunalul amintește că, potrivit unei jurisprudențe constante, nu revine instanței Uniunii sarcina de a adresa somații instituțiilor în cadrul controlului de legalitate pe care îl exercită. Astfel, potrivit articolului 233 CE, instituția de la care emană actul anulat este cea care are obligația de a lua măsurile pe care le presupune executarea unei hotărâri pronunțate în cadrul unei acțiuni în anulare (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 27 noiembrie 1997, Tremblay și alții/Comisia, T-224/95, Rec., p. II-2215, punctul 36 și jurisprudența citată).

21 În consecință, concluziile reclamantei prin care se solicită să se adreseze o somație Comisiei trebuie să fie respinse ca fiind vădit inadmisibile.

2. *Cu privire la concluziile în anulare*

22 Este necesar să se observe, la fel cum procedează Comisia, că cererea introductivă nu este structurată în motive de anulare invocate împotriva deciziei atacate. O primă parte „În fapt” (punctele 1-27 din cererea introductivă) este urmată de anumite dezvoltări privind examinarea plângerii de către Comisie (punctele 28-42 din cererea introductivă), interesul legitim al Asociației (punctele 43-63 din cererea introductivă), admisibilitatea acțiunii în fața Tribunalului (punctele 64-72 din cererea introductivă) și caracterul limitat în timp al sancțiunilor impuse Juventus (punctele 73-76 din cererea introductivă). Cererea introductivă include în continuare o parte „În drept”, foarte detaliată, care privește încălcarea articolelor 81 CE și 82 CE de către instanțele sportive în cauză și care repetă argumentele invocate de reclamantă în plângerea sa împotriva măsurilor denunțate, precum și anumite precizări aduse de Asociație în răspunsul la scrisoarea Comisiei din 29 august 2008 (punctele 77-368 din cererea introductivă).

23 La punctele 371-373 din cererea introductivă, reclamanta sintetizează criticile sale după cum urmează:

— Comisia nu a luat în considerare suficient elementele de fapt și de drept expuse în plângere și, prin urmare, și-a încălcat misiunea de punere în aplicare și de orientare a politicii de concurență și obligația de motivare;

— cu toate acestea, se constată că măsurile care au făcut obiectul plângerii contravin clar articolelor 81 CE și 82 CE.

24 Având în vedere că acțiunea reclamantei reproduce, în esență, cuprinsul plângerii sale, este dificil, astfel cum subliniază Comisia, să se identifice motivele de anulare invocate împotriva raționamentului Comisiei care figurează în decizia atacată.

25 Pe baza propriei înțelegeri a cererii introductive, Comisia a estimat că poate deduce, în cuprinsul memoriului în apărare, existența a cinci motive. Motivele astfel identificate ar fi întemeiate, în primul rând, pe încălcarea de către Comisie a obligației sale de motivare, în al doilea rând, pe încălcarea noțiunii de interes legitim în sensul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003, în al treilea rând, pe încălcarea de către Comisie a misiunii sale de punere în aplicare și de orientare a politicii de concurență, în al patrulea rând, pe încălcarea noțiunii de interes comunitar de a examina o plângere și, în al cincilea rând, pe încălcarea articolelor 81 CE și 82 CE.

26 În cadrul replicii, reclamanta nu a contestat această interpretare a cererii introductive și și-a structurat criticile pe baza motivelor identificate de Comisie în memoriul în apărare.

27 Comisia a reținut de asemenea, în cadrul duplicii, existența unui nou motiv care ar fi fost invocat de reclamantă în cadrul replicii, întemeiat pe nerespectarea principiului bunei administrări.

28 Este necesar să se amintească faptul că, în temeiul articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură, orice cerere trebuie să cuprindă obiectul litigiului și expunerea sumară a motivelor invocate. Potrivit unei jurisprudențe constante, aceste elemente trebuie să fie suficient de clare și de precise pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului, să se pronunțe asupra acțiunii, dacă este cazul, fără să se bazeze pe alte informații. În vederea garantării securității juridice și a bunei administrări a justiției, este necesar, pentru ca o acțiune să fie admisibilă, ca elementele esențiale de fapt și de drept pe care aceasta se întemeiază să rezulte, cel puțin în mod sumar, dar coerent și comprehensibil, din chiar textul cererii introductive (Ordonanța Tribunalului din 28 aprilie 1993, De Hoe/Comisia, T-85/92, Rec., p. II-523, punctul 20, Ordonanța Tribunalului din 21 mai 1999, Asia Motor France și alții/Comisia, T-154/98, Rec., p. II-1703, punctul 49, și Hotărârea Tribunalului din 15 iunie 1999, Ismeri Europa/Curtea de Conturi, T-277/97, Rec., p. II-1825, punctul 29). Cerințe analoage se impun în cazul în care este invocată o critică în susținerea unui motiv (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 14 decembrie 2005, Honeywell/Comisia, T-209/01, Rec., p. II-5527, punctul 55 și jurisprudența citată).

29 În speță, Tribunalul consideră că cererea introductivă, în pofida deficiențelor vădite, cuprinde suficiente informații pentru a fi permis Comisiei să își exprime punctul de vedere cu privire la fond și pentru ca Tribunalul să își poată exercita controlul.

30 Rezultă că acțiunea este admisibilă în măsura în care are ca obiect anularea deciziei atacate. În consecință, se impune să se examineze argumentele reclamantei pe baza motivelor identificate de Comisie și care, potrivit aprecierii Tribunalului, corespund, în esență, conținutului cererii introductive.

31 Tribunalul va examina mai întâi cel de al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea noțiunii de interes comunitar. Astfel, argumentele reclamantei care pot fi regrupate în cadrul acestui motiv par să fie cele mai abundente. În plus, cel de al patrulea motiv privește unul dintre pilonii pe care Comisia și-a întemeiat raționamentul pentru a respinge plângerea, celălalt pilon fiind lipsa interesului legitim al Asociației (a se vedea punctele 7-9 de mai sus).

32 Este necesar să se observe că fiecare dintre cei doi piloni este suficient, ca atare, să justifice respingerea plângerii. În aceste condiții, dacă este respins cel de al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea noțiunii de interes comunitar, nu va mai fi necesară analizarea celui de al doilea motiv, referitor la încălcarea de către Comisie a noțiunii de interes legitim (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2006, SELEX Sistemi Integrati/Comisia, T-155/04, Rec., p. II-4797, punctul 47 și jurisprudența citată).

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea noțiunii de interes comunitar

33 Rezultă dintr-o jurisprudență constantă că, atunci când Comisia decide să acorde grade de prioritate plângerilor cu care este sesizată și care au ca obiect încălcarea articolelor 81 CE și 82 CE, aceasta poate stabili ordinea în care vor fi examinate aceste plângeri și se poate referi la interesul comunitar pe care îl prezintă o cauză drept criteriu de prioritate (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 1992, Automec/Comisia, T-24/90, Rec., p. II-2223, punctele 83-85).

34 Pentru a aprecia interesul comunitar de a continua examinarea unui caz, Comisia trebuie, printre altele, să evalueze comparativ importanța încălcării invocate în ceea ce privește funcționarea pieței comune, probabilitatea stabilirii existenței acesteia și întinderea măsurilor de investigare necesare, în scopul de a-și îndeplini în cele mai bune condiții misiunea de asigurare a respectării articolelor 81 CE și 82 CE (Hotărârea Automec/Comisia, punctul 33 de mai sus, punctul 86).

35 Astfel, în ipoteza în care se concluzionează că este afectat comerțul intracomunitar, o plângere referitoare la încălcarea articolelor 81 CE și 82 CE va fi examinată de Comisie numai dacă există un interes comunitar suficient. Această situație se poate regăsi în special atunci când încălcarea care face obiectul plângerii poate provoca disfuncții importante în cadrul pieței comune (Hotărârea Curții din 23 aprilie 2009, AEPI/Comisia, C-425/07 P, Rep., p. I-3205, punctul 54).

36 Controlul instanței Uniunii asupra exercitării de către Comisie a puterii discreționare care îi este recunoscută în soluționarea plângerilor nu trebuie să conducă la substituirea aprecierii Comisiei cu propria apreciere privind interesul comunitar, ci urmărește să verifice că decizia atacată nu se bazează pe fapte inexacte din punct de vedere material și că nu este afectată de nicio eroare de drept și de nicio eroare vădită de apreciere sau de un abuz de putere (Hotărârea Tribunalului din 14 februarie 2001, SEP/Comisia, T-115/99, Rec., p. II-691, punctul 34, și Hotărârea Tribunalului din 26 ianuarie 2005, Piau/Comisia, T-193/02, Rec., p. II-209, punctul 81).

37 În speță, Comisia a înlăturat existența unui interes comunitar de continuare a investigației pe baza a două considerații.

38 Cu titlu principal, Comisia a apreciat, la punctele 41-49 din decizia atacată, că comportamentele care fac obiectul plângerii nu afectau în mod semnificativ funcționarea pieței comune, în sensul jurisprudenței menționate mai sus, și aceasta pentru patru motive, și anume, în primul rând, domeniul de aplicare economic limitat al cazului și afectarea unui număr limitat de consumatori, în al doilea rând, sesizarea instanțelor naționale competente, în al treilea rând, domeniul de aplicare geografic limitat al restricțiilor prezumate și, în al patrulea rând, încetarea efectelor restricțiilor invocate.

39 În subsidiar, Comisia a considerat, la punctele 50-56 din decizia atacată că, în orice caz, continuarea examinării i-ar fi impus declanșarea unei investigații de o amploare disproporționată în raport cu probabilitatea redusă de a constata o încălcare.

40 Comisia, susținută de intervenientă, arată că reclamanta nu a contestat această a doua parte a raționamentului său, prezentată în subsidiar în decizia atacată. Prin urmare, potrivit Comisiei, chiar în ipoteza în care argumentele reclamantei privind prima parte a raționamentului său ar fi întemeiate, aceasta nu ar fi suficient să repună în discuție concluzia sa privind lipsa interesului comunitar de a continua investigația. Argumentele invocate de reclamantă în cadrul celui de al patrulea motiv ar fi, așadar, inoperante.

41 Un astfel de argument nu poate fi reținut.

42 Astfel, deși reclamanta nu a contestat formal temeinicia concluziei Comisiei privind caracterul disproporționat al investigației în raport cu probabilitatea redusă de a stabili o încălcare, aceasta a arătat, la punctul 373 din cererea introductivă, că măsurile care au făcut obiectul plângerii contraveneau clar articolelor 81 CE și 82 CE. La punctul 146 din replică, reclamanta afirmă că a furnizat în plângerea sa elementele de fapt și juridice necesare pentru a facilita pe cât posibil investigațiile realizate de Comisie. Rezultă că cererea introductivă, în special partea „În drept” privind încălcarea articolelor 81 CE și 82 CE de către instanțele sportive în cauză, ar putea fi interpretată ca urmărind să conteste și concluzia subsidiară a Comisiei, cuprinsă la punctele 50-56 din decizia atacată, privind întinderea disproporționată a investigației în raport cu probabilitatea redusă de a stabili existența unei încălcări.

43 Odată făcută această constatare, trebuie analizat, în primul rând, dacă concluzia Comisiei privind lipsa afectării semnificative a funcționării pieței comune, expusă cu titlu principal la punctele 41-49 din decizia atacată, se întemeiază pe fapte inexacte din punct de vedere material sau este afectată de o eroare de drept, de o eroare vădită de apreciere sau de un abuz de putere. Dacă legalitatea unei astfel de concluzii nu este repusă în discuție de reclamantă, analiza privind concluzia subsidiară a Comisiei, menționată la punctele 50-56 din decizia atacată, nu va mai fi necesară (a se vedea în acest sens Hotărârea SELEX Sistemi Integrati/Comisia, punctul 32 de mai sus, punctul 47).

44 Reclamanta subliniază mai întâi, la punctul 28 din cererea introductivă, că Comisia a reținut lipsa interesului comunitar și a afectării semnificative a funcționării pieței comune pe baza a patru argumente (a se vedea punctul 38 de mai sus), din care trei – întemeiate pe domeniul de aplicare economic limitat al cazului, pe sesizarea instanțelor naționale competente și, respectiv, pe încetarea efectelor încălcărilor invocate – ar fi lipsite de pertinență, întrucât nu ar privi problematica legată de afectarea comerțului dintre statele membre.

45 Reclamanta prezintă în continuare în cererea introductivă, în mod dezordonat și izolat, mai multe argumente care sunt susceptibile să fie privite în sensul că urmăresc contestarea raționamentului Comisiei privind lipsa afectării semnificative a funcționării pieței. Aceste argumente privesc, în primul rând, domeniul de aplicare internațional al cazului, în al doilea rând, persistența efectelor încălcărilor care fac obiectul plângerii, în al treilea rând, insuficiența căilor de atac naționale și, în al patrulea rând, domeniul de aplicare economic al cazului.

Cu privire la domeniul de aplicare internațional al cazului

46 Se impune, mai întâi, gruparea argumentelor reclamantei care pot fi atașate domeniului de aplicare geografic al încălcării invocate.

47 În partea cererii introductive intitulată „În drept: încălcarea articolelor 81 [CE] și 82 [CE]”, reclamanta insistă, la punctele 123-138 din cererea introductivă, asupra caracterului internațional al litigiului și arată că măsurile denunțate nu ies de sub incidența interdicției prevăzute la articolele 81 CE și 82 CE, de vreme ce afectează în mod semnificativ piața, practicile având impact pe întreg teritoriul italian (efect de împărțire la nivelul Italiei) și restrângând libera concurență la nivel european (imposibilitatea pentru Juventus de a participa la Champions League din cauza legăturilor existente între FIGC, CONI, UEFA și FIFA).

48 Reclamanta arată de asemenea, la punctele 144-158 din cererea introductivă, că efectele de restrângere a concurenței pe care le-a denunțat în fața Comisiei determină o afectare semnificativă a comerțului dintre statele membre. Aceeași situație s-ar regăsi în ceea ce privește argumentele pe care le-a prezentat Comisiei în legătură cu atingerea adusă liberei circulații a capitalurilor în sensul articolului 56 CE. În această privință, reclamanta explică, la punctele 159-171 din cererea introductivă, că sancțiunile impuse Juventus au limitat investițiile clubului, ale acționarilor săi și ale persoanelor care doresc să dobândească participații la capitalul clubului, ceea ce afectează comerțul dintre statele membre. Astfel, noțiunea „pot afecta comerțul dintre statele membre” în sensul articolelor 81 CE și 82 CE ar trebui să se înțeleagă ca regrupând toate înțelegerile susceptibile să pună în pericol realizarea obiectivelor tratatului, independent de problema dacă ele sunt de natură să restrângă schimburile dintre statele membre.

49 În această privință, trebuie să se constate, astfel cum subliniază Comisia, că reclamanta confundă vădit noțiunea de afectare a comerțului dintre statele membre în sensul articolelor 81 CE și 82 CE cu cea de disfuncții importante ale pieței. Este vorba totuși despre două noțiuni distincte, definite clar de jurisprudență (Hotărârea AEPI/Comisia, punctul 35 de mai sus, punctul 49).

50 Astfel, noțiunea de afectare a comerțului dintre statele membre, la care se referă reclamanta, este o condiție de aplicare a articolelor 81 CE și 82 CE. Fără o afectare a comerțului intracomunitar, aceste dispoziții nu sunt aplicabile (a se vedea Hotărârea AEPI/Comisia, punctul 35 de mai sus, punctele 50 și 51 și jurisprudența citată).

51 În schimb, noțiunea de disfuncții importante ale pieței, la care s-a referit Comisia atunci când a subliniat lipsa afectării semnificative a funcționării pieței comune, la punctele 41-49 din decizia atacată, se înscrie în cadrul puterii discreționare a Comisiei care îi permite să înlăture examinarea unei plângeri. Astfel, această noțiune constituie unul dintre criteriile de evaluare a existenței unui interes comunitar care este suficient pentru examinarea unei plângeri de către Comisie. În acest cadru, Comisia este obligată să aprecieze în fiecare speță gravitatea pretinselor atingeri aduse concurenței și persistența efectelor acestora. Această obligație presupune mai ales luarea în considerare de către Comisie a duratei și a importanței încălcărilor care fac obiectul plângerii, precum și a influenței acestora asupra situației concurenței în Uniune (a se vedea Hotărârea AEPI/Comisia, punctul 35 de mai sus, punctele 52 și 53 și jurisprudența citată).

52 Astfel cum s-a amintit la punctul 35 de mai sus, Comisia are dreptul să înlăture examinarea unei plângeri în lipsa unor disfuncții importante ale pieței comune chiar și în situația în care comportamentele care fac obiectul plângerii ar afecta schimburile dintre statele membre în sensul articolelor 81 CE și 82 CE (Hotărârea AEPI/Comisia, punctul 35 de mai sus, punctul 54).

53 Argumentele reclamantei prin care se urmărește să se demonstreze o afectare a comerțului dintre statele membre sunt, așadar, inoperante.

54 În sfârșit, chiar și în ipoteza în care anumite critici ale reclamantei ar putea să fie interpretate ca urmărind să conteste aprecierea Comisiei cu privire la lipsa disfuncțiilor pieței, *quod non*, niciun element invocat de reclamantă nu poate repune în discuție temeinicia deciziei atacate cu privire la acest aspect.

55 Astfel, așa cum arată Comisia la punctele 43 și 47 din decizia atacată, impactul sancțiunii aplicate Juventus asupra structurii concurențiale a pieței fotbalului nu prezintă o importanță semnificativă: clubul a continuat să joace în seria B și a putut să își reia participarea la seria A a campionatului italian la doar un an după ce a fost sancționat și la Champions League la doi ani de la aceeași sancțiune. Un alt club italian a putut participa la Champions League, pentru a reprezenta Italia, în sezoanele 2006/2007 și 2007/2008. Argumentele reclamantei privind, pe de o parte, un eventual impact asupra prețurilor practicate de cluburile de fotbal ca urmare a sancțiunilor aplicate Juventus și, pe de altă parte, un pretins risc de coluziune tacită a marilor cluburi europene în urma retrogradării în seria B a Juventus nu sunt în niciun caz probate și, așadar, nu repun în discuție concluzia Comisiei potrivit căreia măsurile în cauză nu au avut un impact semnificativ asupra funcționării pieței comune.

56 Prin urmare, se impune respingerea argumentelor reclamantei privind domeniul de aplicare internațional al cazului ca fiind inoperante și, în orice caz, vădit nefondate.

Cu privire la încetarea efectelor restricțiilor invocate

57 Reclamanta contestă, în special la punctele 73-76 din cererea introductivă, concluzia la care a ajuns Comisia, la punctul 48 din decizia atacată, legată de lipsa unui interes comunitar de continuare a investigației ca urmare a încetării efectelor restricțiilor invocate.

58 Comisia contestă argumentele reclamantei.

59 În această privință, este necesar să se amintească faptul că, potrivit unei jurisprudențe constante, Comisia poate decide legitim, cu condiția să motiveze o astfel de decizie, de a nu da curs unei plângeri prin care se denunță practici care au încetat ulterior (Hotărârea Tribunalului din 16 septembrie 1998, IECC/Comisia, T-133/95 și T-204/95, Rec., p. II-3645, punctul 146). Cu toate acestea, în cazul în care Comisia dorește să își întemeieze raționamentul pe faptul că comportamentul a încetat, este obligată să verifice dacă persistă efecte anticoncurențiale și să țină seama de gravitatea și de durata încălcării la aprecierea interesului comunitar de a examina plângerea (Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2007, UFEX și alții/Comisia, T-60/05, Rep., p. II-3397, punctul 74). Dacă respectă aceste obligații, Comisia poate respinge plângerea chiar dacă încălcările sunt de lungă durată și de o gravitate ridicată, cu condiția să nu se întemeieze pe fapte inexacte din punct de vedere material și să nu săvârșească o eroare vădită de apreciere (Hotărârea UFEX și alții/Comisia, citată anterior, punctul 140).

60 În lumina acestei jurisprudențe, reclamanta afirmă vădit eronat că durata încălcării invocate și persistența efectelor sale nu ar fi factori pertinenți pentru a aprecia interesul comunitar de a continua investigația.

61 În plus, reclamanta nu a prezentat niciun element care să permită să se înțeleagă în ce mod ar fi persistat efectele anticoncurențiale ale încălcărilor invocate, având în vedere faptul că Juventus a putut să reia rapid competiția în cadrul seriei A a campionatului italian și al Champions League. Reclamanta nu demonstrează nici în ce mod consecințele financiare suportate de Juventus au putut influența durabil prețurile practicate de acest club și de cluburile concurente.

62 În sfârșit, spre deosebire de ceea ce pretinde reclamanta, posibilitatea teoretică ca instanțele sportive să repete în viitor comportamentele contestate nu permite să se considere că persistă efectele măsurilor denunțate în speță.

63 Rezultă că Comisia a concluzionat în mod întemeiat cu privire la lipsa interesului comunitar ca urmare, printre altele, a încetării efectelor încălcărilor invocate.

64 Argumentele reclamantei trebuie, așadar, să fie respinse ca fiind vădit nefondate.

Cu privire la posibilitatea sesizării instanțelor naționale

65 Reclamanta contestă concluzia Comisiei, cuprinsă la punctele 45 și 46 din decizia atacată, potrivit căreia plângerea putea fi respinsă ca urmare, printre altele, a posibilității de a sesiza autoritățile și instanțele naționale.

66 Comisia, susținută de intervenientă, contestă argumentele reclamantei.

67 În această privință, trebuie amintit că faptul că o instanță națională sau o autoritate națională din domeniul concurenței este deja sesizată cu problema conformității cu articolele 81 CE și 82 CE a unei înțelegeri sau a unei practici este un element care poate fi luat în considerare de Comisie pentru a evalua interesul comunitar al cazului (Hotărârea Tribunalului din 24 ianuarie 1995, Tremblay și alții/Comisia, T-5/93, Rec., p. II-185, punctul 62, și Hotărârea Tribunalului din 3 iulie 2007, Au Lys de France/Comisia, T-458/04, nepublicată în Repertoriu, punctul 72).

68 Astfel, potrivit jurisprudenței, în cazul în care efectele încălcărilor invocate într-o plângere nu se resimt, în principal, decât pe teritoriul unui singur stat membru și în cazul în care instanțele și autoritățile administrative competente ale acestui stat membru au fost sesizate de autorul plângerii cu litigii referitoare la aceste încălcări, Comisia are dreptul să respingă plângerea pentru lipsa unui interes comunitar, cu condiția totuși ca drepturile autorului plângerii să poată fi protejate în mod satisfăcător de instanțele naționale, ceea ce presupune că acestea sunt în măsură să reunească elementele de fapt pentru a stabili dacă practicile în cauză constituie o încălcare (Hotărârea Automec/Comisia, punctul 33 de mai sus, punctele 89-96, și Hotărârea Au Lys de France/Comisia, punctul 67 de mai sus, punctul 83).

69 În speță, spre deosebire de ceea ce pretinde reclamanta, impactul la nivel european al măsurilor care fac obiectul plângerii nu prezintă, astfel cum s-a arătat la punctul 55 de mai sus, o importanță semnificativă, centrul de gravitate al cazului fiind situat în Italia.

70 În plus, reclamanta nu a furnizat niciun indiciu în sensul că drepturile sale nu ar fi protejate satisfăcător prin căile de atac oferite de dreptul italian. Dimpotrivă, rezultă din dosar că Asociația, pe de o parte, a susținut Juventus în cadrul unei acțiuni introduse la TAR împotriva deciziei Curții federale a FIGC din 25 iulie 2006 și, pe de altă parte, a introdus ea însăși o acțiune la TAR împotriva deciziei Camerei de conciliere și de arbitraj a CONI din 27 octombrie 2006. Faptul că TAR a declarat intervenția ca fiind lipsită de obiect ca urmare a retragerii acțiunii formulate de Juventus și împrejurarea că acțiunea Asociației a fost declarată inadmisibilă potrivit dreptului național nu repun în discuție posibilitatea de care a beneficiat reclamanta de a sesiza instanțele naționale (a se vedea în acest sens Hotărârea Au Lys de France/Comisia, punctul 67 de mai sus, punctul 86). În plus, Asociația ar fi putut sesiza autoritatea italiană de concurență, posibilitate de care nu s-a prevalat în speță.

71 În ceea ce privește pretinsele presiuni suportate de Juventus pentru a nu își exercita dreptul de a formula o cale de atac în fața instanțelor naționale, se impune să se constate, astfel cum recunoaște reclamanta însăși la punctele 13 și 364 din cererea introductivă, că Juventus nu a fost privată în niciun moment de căile de atac de care dispunea la nivel național pentru a contesta deciziile luate de organele de apel ale instanțelor sportive.

72 În sfârșit, argumentele reclamantei potrivit cărora instanțele italiene nu erau în măsură să reunească elementele de fapt pentru a stabili dacă practicile în cauză constituiau o încălcare a articolelor 81 CE și 82 CE nu sunt în niciun caz probate. Astfel, faptul că reclamanta apreciază că Comisia era mai bine plasată pentru a examina plângerea sa nu reflectă decât o opinie subiectivă, care nu poate să constrângă această instituție să continue examinarea unei plângeri ca și cum aceasta ar ține de competența sa exclusivă.

73 Prin urmare, este necesar să se concluzioneze că Comisia nu a săvârșit nicio eroare atunci când a apreciat că sesizarea instanțelor naționale era un factor pertinent pentru a respinge plângerea.

74 Argumentele reclamantei trebuie, așadar, să fie respinse ca fiind vădit nefondate.

Cu privire la domeniul de aplicare economic limitat al cazului

75 Reclamanta contestă, în special la punctele 139-143 și 150-157 din cererea introductivă, concluziile pe care le formulează Comisia, la punctele 42-44 din decizia atacată, cu privire la domeniul de aplicare economic limitat al cazului.

76 În această privință, trebuie arătat că datele cifrice, furnizate de reclamantă la punctul 151 din cererea introductivă, privind daunele economice suportate de Juventus nu au fost prezentate Comisiei înainte de adoptarea deciziei atacate. Or, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că, în cadrul unei acțiuni în anulare introduse în temeiul articolului 230 CE, legalitatea unui act trebuie să fie apreciată în funcție de informațiile de care dispunea autorul său la data adoptării acestuia (a se vedea, de exemplu, Hotărârea Tribunalului din 4 martie 2009, Italia/Comisia, T-424/05, nepublicată în Repertoriu, punctul 169). Prin urmare, după cum subliniază Comisia, datele cifrice, furnizate de reclamantă trebuie să fie declarate vădit inadmisibile.

77 Ca răspuns la inadmisibilitatea acestor elemente, opusă de Comisie în memoriul în apărare, reclamanta a susținut, în stadiul replicii, că aceste elemente fuseseră deja schițate în plângerea sa și că Comisia a încălcat principiul bunei administrări, în măsura în care nu solicitase niciodată Asociației nicio informație suplimentară în această privință și, mai general, cu privire la elementele plângerii sale care au fost calificate ca insuficiente în decizia atacată.

78 În această privință, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, invocarea de motive noi este interzisă, cu excepția cazului în care acestea se bazează pe elemente de fapt și de drept care au apărut în cursul procedurii.

79 Or, trebuie să se constate, cum a procedat și Comisia, că argumentul prezentat de reclamantă întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări constituie un motiv nou în sensul articolului menționat și trebuie, așadar, să fie declarat inadmisibil.

80 Astfel, argumentul reclamantei nu a fost invocat în stadiul cererii introductive și nu este legat de motivele identificate de Comisie. Așa cum se va indica la punctele 100-106 de mai jos, reclamanta s-a limitat, în esență, în cadrul celui de al treilea motiv invocat în cererea introductivă, la denunțarea faptului că Comisia nu luase în considerare elementele de fapt și de drept expuse în plângere. Cererea introductivă nu conține însă nicio critică în ceea ce privește întrebările pe care Comisia ar fi trebuit să le adreseze Asociației în legătură, printre altele, cu impactul economic asupra Juventus al sancțiunilor care fac obiectul plângerii.

81 În orice caz, chiar și în situația în care argumentele reclamantei referitoare la nerespectarea principiului bunei administrări ar putea fi declarate admisibile, *quod non*, nu se poate reproșa Comisiei, în cadrul unei acțiuni formulate împotriva unei decizii de respingere a unei plângeri în materia concurenței, că nu a luat în considerare un element care nu îi fusese adus la cunoștință de autorul plângerii și a cărui existență nu ar fi putut să o descopere decât prin declanșarea unei investigații (Hotărârea Tribunalului din 4 martie 2003, FENIN/Comisia, T-319/99, Rec., p. II-357, punctul 43). Astfel, întrucât singura obligație a Comisiei constă în examinarea elementelor de fapt și de drept care i-au fost aduse la cunoștință de autorul plângerii, această instituție nu este ținută, contrar afirmațiilor reclamantei, să demonstreze că a adoptat măsuri de investigație (Hotărârea Tribunalului din 12 mai 2010, EMC Development/Comisia, T-432/05, Rep., p. II-1629, punctele 58 și 59).

82 Pe de altă parte, trebuie să se constate că pierderile economice pretins suportate de un singur operator sancționat nu permit să se concluzioneze automat că există o afectare semnificativă a funcționării pieței și că este necesar ca Comisia să își utilizeze resursele limitate în vederea cercetării infracțiunii invocate.

83 În speță, Comisia a observat, la punctul 43 din decizia atacată, fără a fi contrazisă de reclamantă, că 32 de cluburi participă în fiecare an la Champions League și că în locul Juventus a putut participa un alt club de fotbal italian în acest cadru. În sezonul 2008/2009, Juventus a putut să intre din nou în competiție cu celelalte echipe europene. Pe baza acestor elemente, Comisia a putut să concluzioneze în mod întemeiat, la punctul 44 din decizia atacată, că domeniul de aplicare al cazului era limitat și că nu exista un interes comunitar suficient de a continua investigații aprofundate.

84 Astfel cum se arată la punctul 55 de mai sus, aceste constatări concrete nu pot fi contestate prin afirmații generale și neprobate de reclamantă în legătură cu, pe de o parte, pretinsa atingere adusă funcționării globale a pieței fotbalului și, pe de altă parte, eventualul impact asupra prețurilor practicate de cluburile de fotbal și pretinsul risc de coluziune tacită între marile cluburi.

85 Rezultă că criticile reclamantei privind domeniul de aplicare economic al cazului trebuie să fie respinse ca fiind, în parte, vădit inadmisibile și, în orice caz, vădit nefondate.

86 Având în vedere ceea ce precedă, trebuie să se concluzioneze că Comisia a putut să stabilească în mod întemeiat lipsa unei afectări semnificative a funcționării pieței și să respingă plângerea pentru acest motiv.

87 Având în vedere că legalitatea acestei concluzii, invocată cu titlu principal de Comisie, nu a fost repusă în discuție de reclamantă, nu mai este necesar să se examineze, astfel cum s-a arătat la punctul 43 de mai sus, dacă Comisia a concluzionat eronat, în subsidiar, că, în orice caz, continuarea examinării plângerii i-ar fi impus obligația de a se angaja în realizarea unei investigații a cărei anvergură era disproporționată în raport cu probabilitatea redusă de a putea constata o încălcare.

88 Cel de al patrulea motiv invocat în esență de reclamantă trebuie, așadar, să fie respins ca fiind în parte inoperant, în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat.

89 Întrucât Comisia a putut în mod valabil să respingă plângerea în lipsa unui interes comunitar de a continua investigația, nu mai este necesar, astfel cum s-a menționat la punctul 32 de mai sus, să se examineze cel de al doilea motiv identificat de Comisie, întemeiat pe încălcarea noțiunii de interes legitim.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

90 Reclamanta arată, la punctele 38-42 și 372 din cererea introductivă, că decizia atacată este motivată sumar și că nu se referă deloc la elementele de fapt și de drept pe care le invocase în cadrul procedurii administrative. Potrivit reclamantei, explicațiile Comisiei nu permit părților sau instanței să constate în ce mod a aplicat Comisia dreptul comunitar al concurenței în speță.

91 În cadrul replicii, reclamanta precizează că Comisia ar fi trebuit să explice raționamentul juridic și factual care a determinat-o să considere că impactul încălcărilor invocate asupra comerțului statelor membre nu era suficient, întrucât o astfel de analiză este prealabilă exercitării puterii sale discreționare în materia respingerii plângerilor. Reclamanta arată de asemenea că Comisia nu a răspuns la argumentul său potrivit căruia deciziile instanțelor sportive depășeau frontierele Italiei și persistau în timp. În sfârșit, Comisia nu ar fi explicat în ce sens ar fi fost misiunea sa atât de disproporționată în raport cu situația în litigiu.

92 Comisia contestă argumentele reclamantei.

93 Reiese dintr-o jurisprudență constantă că motivarea unei decizii individuale trebuie să permită, pe de o parte, destinatarului său să cunoască motivele măsurii luate pentru a-și invoca, dacă este cazul, drepturile și pentru a verifica dacă decizia este sau nu este întemeiată și, pe de altă parte, instanței Uniunii să își exercite controlul (a se vedea Hotărârea Au Lys de France/Comisia, punctul 67 de mai sus, punctul 96 și jurisprudența citată).

94 În această privință, este necesar să se amintească că Comisia nu este obligată, în motivarea deciziilor pe care le adoptă pentru a asigura aplicarea normelor de concurență, să își exprime poziția cu privire la toate argumentele pe care persoanele interesate le invocă în susținerea cererii lor, ci este suficient ca aceasta să expună faptele și considerațiile juridice care prezintă o importanță esențială în economia deciziei (Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 1996, Asia Motor France și alții/Comisia, T-387/94, Rec., p. II-961, punctul 104, și Hotărârea Tribunalului din 17 iulie 1998, ITT Promedia/Comisia, T-111/96, Rec., p. II-2937, punctul 131).

95 În ceea ce privește, mai întâi, critica reclamantei potrivit căreia explicațiile Comisiei nu permit să se stabilească în ce mod a aplicat aceasta din urmă dreptul comunitar al concurenței, trebuie să se constate că, astfel cum s-a arătat la punctele 7-9 și 51 de mai sus, Comisia nu s-a pronunțat în decizia atacată asupra încălcării articolelor 81 CE și 82 CE, ci s-a limitat, conform jurisprudenței, să respingă plângerea după ce, printre altele, a justificat motivat lipsa unei disfuncții importante a pieței. Argumentele expuse de reclamantă, legate de o pretinsă lipsă a motivării deciziei atacate cu privire la acest aspect, urmăresc să conteste în realitate lipsa luării unei poziții de către Comisie cu privire la pretinsa încălcare a articolelor 81 CE și 82 CE de instanțele sportive în cauză.

96 Reiese cu claritate din decizia atacată că Comisia a respins plângerea cu titlu principal pentru lipsa interesului legitim al reclamantei și în subsidiar, pentru lipsa interesului comunitar.

97 În ceea ce privește, mai precis, lipsa interesului comunitar, Comisia a explicat în mod detaliat motivele care au determinat-o să considere că eventualul impact asupra comerțului dintre statele membre nu era suficient și că efectele încălcărilor invocate încetaseră. Argumentele reclamantei privind neluarea în considerare de către Comisie a argumentelor sale în această privință urmăresc în realitate contestarea temeiniciei concluziilor Comisiei asupra acestui aspect.

98 În ceea ce privește caracterul disproporționat al investigației în raport cu probabilitatea de a stabili o încălcare, este necesar să se constate că Comisia a explicat raționamentul său în mod clar și argumentat la punctele 50-56 din decizia atacată.

99 În lumina acestor considerații, este necesar să se respingă primul motiv al reclamantei ca fiind vădit nefondat.

Cu privire la al treilea motiv, referitor la încălcarea de către Comisie a misiunii sale de punere în aplicare și de orientare a politicii de concurență

100 Reclamanta arată, în special la punctele 370-372 din cererea introductivă, că Comisia și-a încălcat misiunea generală de punere în aplicare și de orientare a politicii de concurență, retrăgându-se în spatele argumentațiilor procedurale pentru a se sustrage principalei sale obligații, care este cea de a veghea la punerea în aplicare a dreptului comunitar al concurenței, și prin neluarea în considerare în mod suficient a elementelor de fapt și de drept expuse în plângere.

101 Trebuie amintit în această privință că Comisia nu are obligația de a iniția proceduri care vizează stabilirea unor eventuale încălcări ale dreptului comunitar și că printre drepturile conferite autorilor plângerii nu figurează dreptul de a obține o decizie definitivă în legătură cu existența sau cu inexistența încălcării invocate (Hotărârea Tribunalului din 27 septembrie 2006, Haladjian Frères/Comisia, T-204/03, Rec., p. II-3779, punctul 27).

102 Cu toate acestea, Comisia este obligată să examineze atent elementele de fapt și de drept care i-au fost aduse la cunoștință de autorul plângerii (a se vedea Hotărârea Tribunalului Automec/Comisia, punctul 33 de mai sus, punctul 79 și jurisprudența citată, și Hotărârea Tribunalului din 16 decembrie 1999, Micro Leader/Comisia, T-198/98, Rec., p. II-3989, punctul 27).

103 În speță, din diversele schimburi care au avut loc între reclamantă și Comisie rezultă că aceasta din urmă a examinat atent diferitele elemente de fapt și de drept aduse la cunoștința sa de Asociație. Reclamanta nu contestă faptul că a avut mai mult contacte cu serviciile Comisiei și că acestea din urmă i-au adresat cereri de informații suplimentare privind, printre altele, interesul său legitim de a depune plângerea (a se vedea punctul 5 de mai sus). Comisia a respins plângerea numai după ce a luat cunoștință de precizările și de observațiile prezentate de Asociație ca răspuns la scrisoarea trimisă în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 773/2004 (a se vedea punctele 6 și 7 de mai sus).

104 Având în vedere elementele de fapt și de drept cuprinse în plângere, este necesar să se concluzioneze că Comisia a efectuat o examinare adecvată a acesteia și că nu i se poate reproșa o încălcare a misiunii sale de punere în aplicare și de orientare a politicii de concurență.

105 În sfârșit, criticile reclamantei potrivit cărora niciunul dintre argumentele sale n-ar fi fost contestat sau analizat de Comisie urmăresc în realitate să conteste neluarea unei poziții de către aceasta din urmă în legătură cu practicile care au făcut obiectul plângerii.

106 În aceste condiții, este necesar să se respingă cel de al treilea motiv al reclamantei ca fiind vădit nefondat.

Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 81 CE și 82 CE

107 Astfel cum s-a arătat la punctul 22 de mai sus, cererea introductivă include o parte „În drept”, foarte argumentată, care privește încălcarea articolelor 81 CE și 82 CE și care preia, în esență, argumentele invocate în plângere împotriva măsurilor care fac obiectul acesteia și în răspunsul Asociației la scrisoarea Comisiei din 29 august 2008.

108 În această privință trebuie amintit că Comisia nu s-a pronunțat, în decizia atacată, asupra pretinsei încălcări a articolelor 81 CE și 82 CE de către instanțele sportive în cauză, ci s-a limitat să respingă plângerea pentru motivul, pe de o parte, că reclamanta nu avea un interes legitim (a se vedea punctul 8 de mai sus) și, pe de altă parte, că nu exista un interes comunitar suficient pentru continuarea investigației (a se vedea punctul 9 de mai sus). Argumentele pe care reclamanta le deduce din încălcarea articolelor 81 CE și 82 CE sunt, așadar, inoperante (a se vedea în acest sens Hotărârea Au Lys de France/Comisia, punctul 67 de mai sus, punctul 104).

109 Cu toate acestea, așa cum s-a menționat la punctul 42 de mai sus, nu se poate exclude că argumentele invocate de reclamantă urmăresc de asemenea să conteste concluzia Comisiei potrivit căreia amploarea investigației necesare era disproporționată în raport cu probabilitatea redusă de a constata o încălcare a articolelor 81 CE și 82 CE (punctele 50-56 din decizia atacată).

110 Analiza argumentelor reclamantei nu este însă necesară atât timp cât, astfel cum s-a arătat la punctele 86 și 87 de mai sus, Comisia a putut în mod întemeiat să respingă plângerea în lipsa unei afectări semnificative a funcționării pieței (punctele 41-49 din decizia atacată).

111 Rezultă că cel de al cincilea motiv nu poate, așadar, în niciun caz, să justifice anularea deciziei atacate.

112 Având în vedere cele de mai sus, acțiunea trebuie respinsă în întregime, având în vedere că motivele invocate în esență de reclamantă sunt în parte inoperante, în parte vădit inadmisibile și în parte vădit nefondate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

113 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

114 În conformitate cu articolul 87 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate dispune ca un intervenient să suporte propriile cheltuieli de judecată.

115 Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune să se decidă că aceasta suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și cheltuielile de judecată ale Comisiei, conform concluziilor acesteia din urmă.

116 În temeiul articolului 87 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul de procedură, intervenienta suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

dispune:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Associazione „Giùlemanidallajuve” la plata propriilor cheltuieli de judecată și a cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană.

3) Fédération internationale de football association (FIFA) suportă propriile cheltuieli de judecată.

Luxemburg, 19 martie 2012.

Grefier
E. Coulon

Președinte
I. Pelikánová

Cuprins

Istoricul cauzei 2

Procedura și concluziile părților 3

În drept 4

1. Cu privire la concluziile reclamantei care vizează adresarea unei somații Comisiei 4

2. Cu privire la concluziile în anulare 4

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea noțiunii de interes comunitar 6

Cu privire la domeniul de aplicare internațional al cazului 7

Cu privire la încetarea efectelor restricțiilor invocate 9

Cu privire la posibilitatea sesizării instanțelor naționale 10

Cu privire la domeniul de aplicare economic limitat al cazului 11

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare 12

Cu privire la al treilea motiv, referitor la încălcarea de către Comisie a misiunii sale de punere în aplicare și de orientare a politicii de concurență 13

Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 81 CE și 82 CE 14

Cu privire la cheltuielile de judecată 15